

1912

MITÄ SANOTTAVAA KADETEILLA ON VAALEISSA?

„Retshin” lauantainen, syyskuun 15 päivänä julkaistu pääkirjoitus on oikeastaan kadettipuolueen²²⁷ tärkeimpien poliittisten periaatteiden esitelmä. Mihin sitten ovat nykyään kiteytyneet nuo liberaalis-monarkistisen porvariston pääpuolueen periaatteet?

Kolmeen pykälään: 1) „äänioikeuden laajentaminen”, 2) „Valtakunnanneuvoston perusteellinen uudistus”²²⁸ ja 3) „ministeristön vastuu kansanedustajien edessä”. On ilman muuta selvää, että tähän liitetään yhdistymisvapaus (koalitioiden muodostamisvapaus) ja kaikki muut vapaudet, kansallisuuksien tasa-arvoisuus, maaseudun jakautumisen „pysäyttäminen ja hidastaminen” y.m., y.m.s.

Verratkoot lukijat näitä liberaalien „kolmea pykälää” työväendemokratian „kolmeen pykälään”. Työväendemokratia on antanut pätevän vastauksen sekä poliittiseen kysymykseen että työväenkysymykseen ja talonpoikaiskysymykseen. Kaiken pahan ja kaikkien vitsausten todellinen alkulähde, niiden todellinen „kokouma”, sekä ulospääsykeino on osoitettu selvääkin selvemmin työväendemokratian „kolmessa pykälässä”.

Sen sijaan kadettien liberaalinen ohjelma — sillä asiallisesti, joskaan ei muodollisesti, tämä juuri onkin heidän vaaliohjelmansa — on vain vaatimattomien perustuslaillisten parannuksien *toivomista*. Tämä toivomus eroaa kovin vähän lokakuulaisten toivomuksista.

Pääasia on jätetty varjoon; pääasiasta ei liberaalis-monarkistisella porvarillisella puolueella ole mitään sanottavaa. Jos kadetit tahtovat „voittaa vaatimattomuudellaan”, niin ovathan herrat Gutshkovit kokeilleet käytännössä vaatimattomuutta — entä tulos? Tulos on yhtä kuin nolla!

Me emme paljoa toivo, kadetit kerskailevat. Mutta, herrat, tämän „valtin” ovat lokakuulaiset jo lyöneet pöytään. Kaikissa kolmessa Duumassa kadetit ja lokakuulaiset ovat vakuuttaneet „esivallalle” ja „yhteiskunnalle” haluavansa vähäistä, vaatimatonta, minimaalisen eurooppalaista. Tulos on ollut yhtä kuin nolla!

Ei, herrat, luettelitpe te perustuslaillisia parannuksia kolmessa pykälässä tai kahdessakymmenessä pykälässä, ohjelmanne jää sittenkin mahoksi. Perustuslaillisista parannuksista voidaan puhua joutumatta naurun alaiseksi vain siellä ja silloin, missä ja milloin on jo olemassa, on muodostunut, on turvattu vankka poliittisten vapauksien pohja ja perusta.

Tiedättehän itsekkin, ettei Venäjällä tätä toistaiseksi ole, ja siksipä teidän hurskaat toivomuksenne eivät osoita demokratialle ulospääsytietä, vaan petkuttavat sitä pettävillä toiveilla!

*Kirjoitettu
v. 1912 syyskuun 15 ja 20
(syyskuun 28 ja lokakuun 3) p:n
välisenä aikana*

*Julkaistu ensi kerran v. 1954
„Kommunisti” aikakauslehden
6. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan